

Bódéváros

Ez a túlélített városrész az agy érzelmi központja.
Az itt lakók naponta szívják el egymás elől
a levegőt, a rozoga kunyhók füstöt okádnak.
A ködbe burkolt kolónia nő.
Most mégis konganak az utcák, mintha
mindenki egyszerre ment volna szabadságra.
A lelakott idegpályák között szellemállatok
legelésznek: csámcsogó emlékképek.
Nincsen sírás, bődület. Csak a lakhelyektől
zsúfolt utcakép mutatja, végül hogyan veti
szét magát a Bódéváros, ez a szürke negyed.

Bermuda

Már hetek óta ez a veszteglés az agyvizekben.
A zsilippel elzárt azúrkéket medencényi lyukba
szorítják. Nincs szabad hullám, nincsen dagály,
határsértés. Az itt nyaralókat karanténba zárták.
Most napozóágyakon nyúlnak ragacsossá, bőrük
bronzzá kopik a déli fényben. Limonádék zöldje
ivódott szemükbe, onnan világít tovább:
neonreklám egy izzadó tájon. Lassan elfelejtik,
hogy a tengert akarták. Nem ezt a bizarr Bermudát.
Hogy élénküljön a szél, az agyhullámok fröcsköljenek
föl, és jöjjenek végre a vad, fehérbőrű, izmos szörfösök.